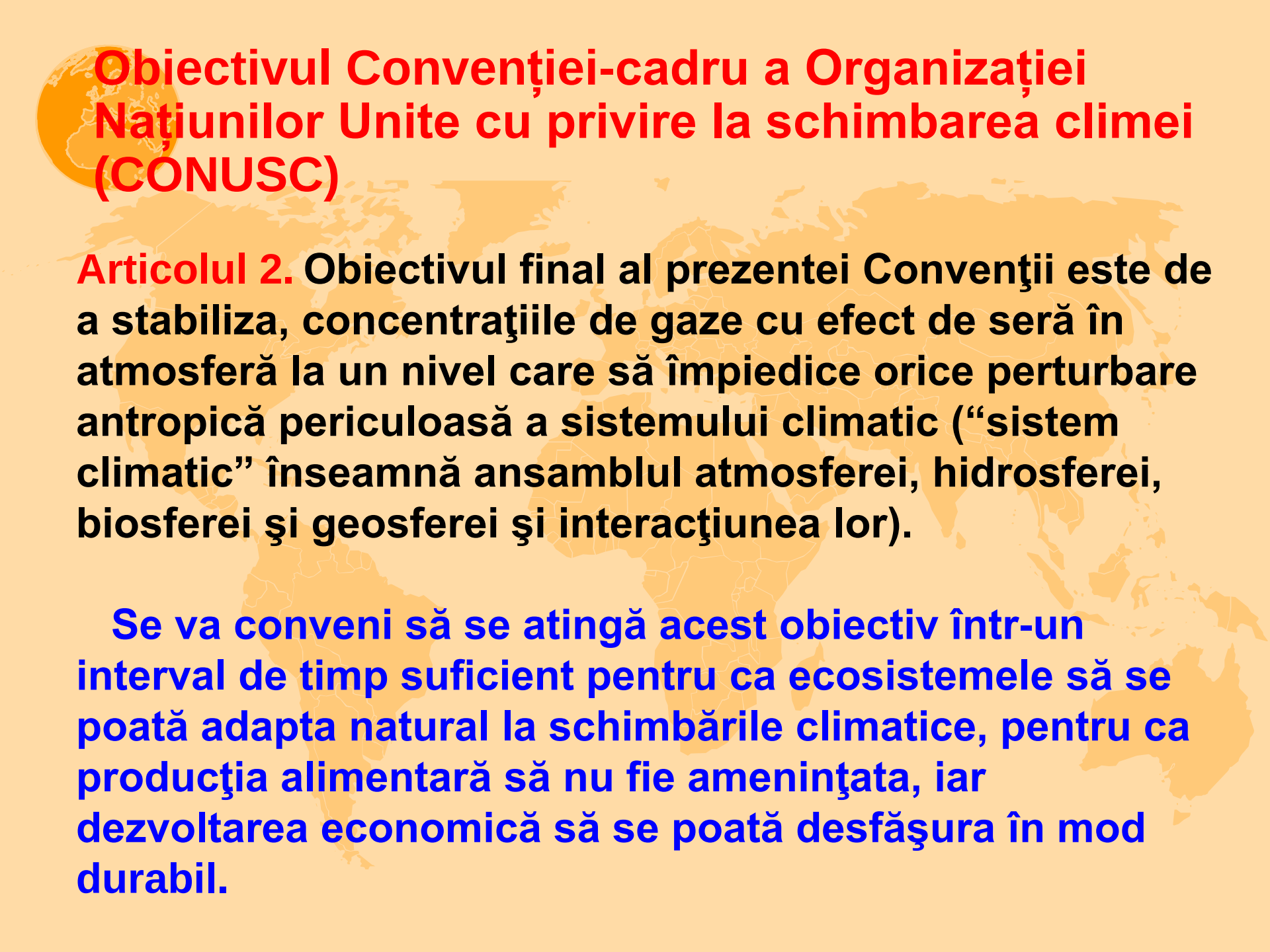

Angajamentele Republicii Moldova în calitate de Parte semnatară a Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite cu privire la schimbarea climei.

**Dr. Vasile SCORPAN – Managerul Oficiului „Schimbarea
climei”, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și
Mediului.**

**Chișinău
14 Decembrie 2017**

Obiectivul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite cu privire la schimbarea climei (CONUSC)

Articolul 2. Obiectivul final al prezentei Convenții este de a stabili, concentrațiile de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropică periculoasă a sistemului climatic (“sistem climatic” înseamnă ansamblul atmosferei, hidrosferei, biosferei și geosferei și interacțiunea lor).

Se va conveni să se atingă acest obiectiv într-un interval de timp suficient pentru ca ecosistemele să se poată adapta natural la schimbările climatice, pentru ca producția alimentară să nu fie amenințată, iar dezvoltarea economică să se poată desfășura în mod durabil.

Aderarea Republicii Moldova la CONUSC și la tratatele adiționale acesteia (I)

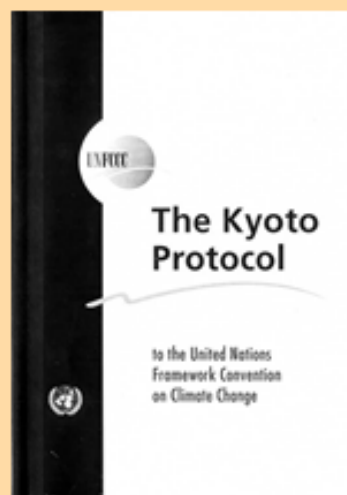

HOTARIREA PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA

pentru ratificarea Conventiei-cadru a Organizatiei Natiunilor Unite cu privire la schimbarea climei

nr.404-XIII din 16.03.95

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.23 din 27.04.1995

LEGEA REPUBLICII MOLDOVA

pentru aderarea Republicii Moldova la Protocolul de la Kyoto la Conventia-Cadru a Organizatiei Natiunilor Unite cu privire la schimbarea climei

nr. 29-XV din 13.02.2003

Monitorul Oficial al R.Moldova N 48 din 18.03.2003

Aderarea Republicii Moldova la CONUSC și la tratatele adiționale acesteia (II)

**Legea Republicii Moldova
pentru ratificarea Acordului de la Paris
nr. 78 din 04.05.2017**

**Publicat : 26.05.2017 în Monitorul Oficial Nr. 162-170 art
Nr : 282**

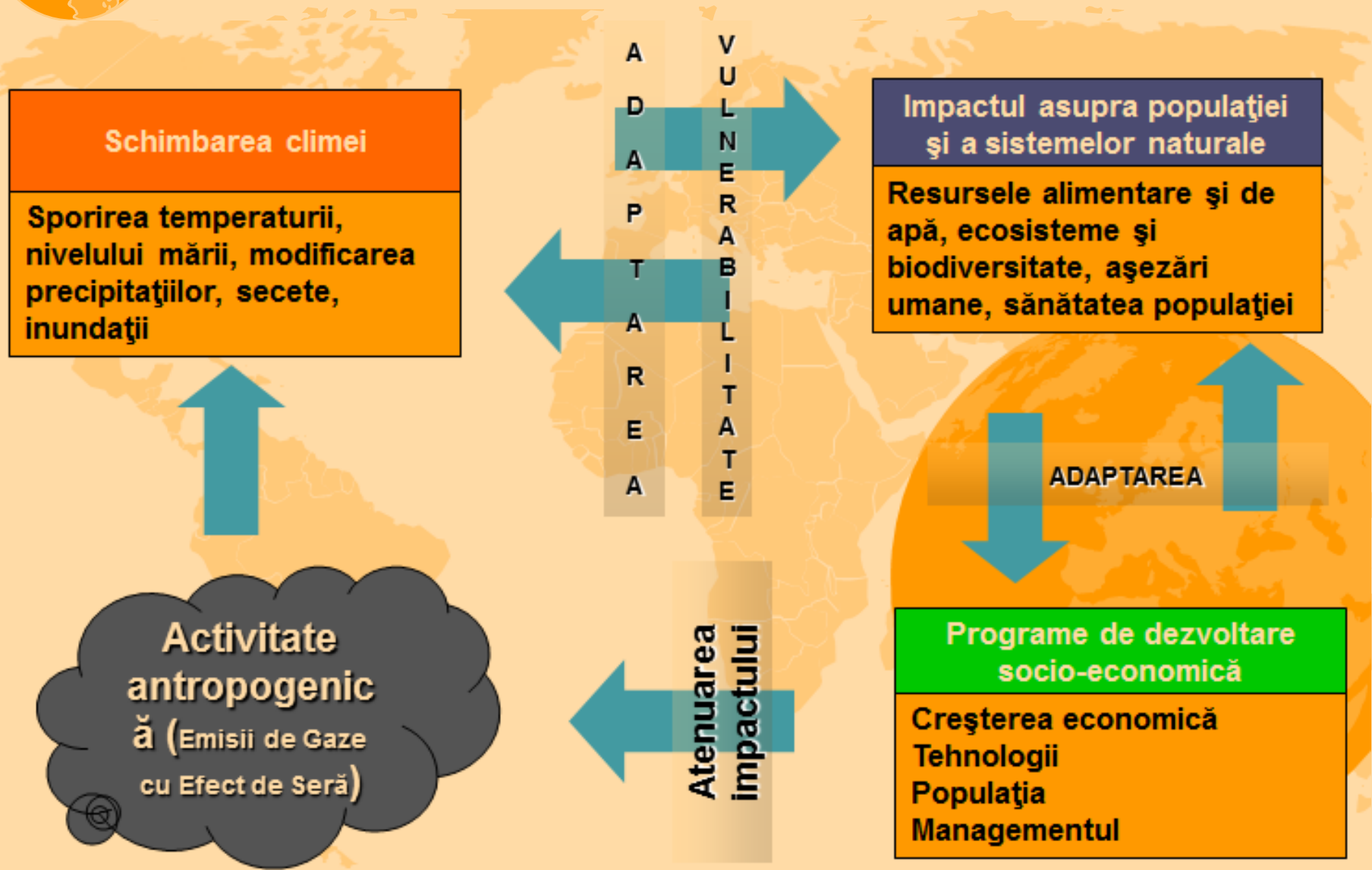
Articolul 2

Prezentul Acord are ca scop consolidarea reacției globale la amenințarea schimbărilor climatice, în contextul dezvoltării durabile și eforturilor de eradicare a sărăciei, inclusiv prin:

Menținerea creșterii temperaturii medii globale cu mult sub 2°C peste nivelele pre-industriale și continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1.5°C peste nivelele pre-industriale, recunoscând că astfel s-ar reduce în mod semnificativ riscurile și impacturile schimbărilor climatice;

Creșterea abilității de adaptare la impacturile adverse ale schimbărilor climatice și încurajarea rezistenței la schimbările climatice și dezvoltarea cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră, într-un mod ce nu amenință producția.

CONCEPTUL CONUSC PRIVIND FENOMENUL DE VULNERABILITARE ȘI ADAPTARE CĂTRE SCHIMBAREA CLIMEI

Raportarea către CONUS

Mecanismul principal de prezentare a acestor informații sunt Comunicările Naționale (CN).

La COP 2 (Geneva, 1996) a fost adoptat Ghidul pentru elaborarea CN ale Părților neincluse în Anexa I (Decizia 10/CP.2). Conform acestui Ghid, între 1998-2000 RM a elaborat Prima Comunicare Națională (PCN) către CONUSC în cadrul Proiectului UNDP-GEF „Asigurarea suportului RM în vederea pregătirii PCN în conformitate cu obligațiunile sale față de CONUSC”, prezentată la COP 6 (Haga, 2000).

La COP 8 (New Delhi, 2002) a fost adoptat un nou Ghid pentru elaborarea CN ale țărilor neincluse în Anexa I (Decizia 17/CP.8).

Conform acestuia, în perioada 2005-2009, a fost elaborată Comunicarea Națională Doi (CND); în 2010-2013, Comunicarea Națională Trei (CNT), iar în 2014-2017 este în proces de elaborare Comunicarea Națională Patru (CNP) a RM către CONUSC.

MODALITĂȚI DE RAPORTARE CĂTRE CONUSC.

Comunicarea Națională (I).

Decizia 17/CP.8

STRUCTURA COMUNICĂRII NAȚIONALE (I)

1. ÎNTRDUCERE.

A. Scopul.

B. Spectrul problemelor.

2. CIRCUMSTANȚE NAȚIONALE.

3. INVENTARUL NAȚIONAL AL GAZELOR CU EFECT DE SERĂ.

A. Metodologia.

B. Raport despre inventar.

4. MĂSURILE APROBATE SAU PLANIFICATE ÎN SUPORTUL IMPLEMENTĂRII CONVENȚIEI.

A. Măsuri adecvate de adaptare la noile condiții de mediu.

B. Măsuri de atenuare a impactului schimbărilor climatice.

MODALITĂȚI DE RAPORTARE CĂTRE CONUSC.

Comunicarea Națională (II).

STRUCTURA COMUNICĂRII NAȚIONALE (II)

5. ALTĂ INFORMAȚIE CE SE REFERĂ LA ÎNDEPLINIREA OBIECTIVELOR CONVENȚIEI.

- A. Transferul de tehnologii.**
- B. Cercetări și observații sistematice.**
- C. Instruirea, pregătirea cadrelor și informarea publicului.**
- D. Fortificarea capacităților.**
- E. Rețele și baze de date.**

6. LIPSURI ȘI BARIERE. NECESITĂȚI FINANCIARE ȘI TEHNICE DE FORTIFICARE A CAPACITĂȚII.

7. PREZENTAREA.

Punerea în aplicare a măsurilor de adaptare în cadrul CONUSC.

În acest scop au fost aprobate trei Decizii de bază și o serie de alte regulamente adiționale. Deciziile pilon în acest aspect sunt:

1. În 2001, la COP 7 din Marrakesh, părțile au stabilit programul de lucru al LDC pentru a dezvolta mecanisme naționale în domeniul schimbărilor climatice și pentru a fortifica capacitățile, inclusiv NAPA: prin intermediul programelor naționale de adaptare. Grupul de experți LDC a fost, de asemenea, înființat pentru a oferi consultări cu privire la NAPA.

2. În 2006, la COP 12 în Nairobi, Organismul subsidiar pentru consultanță științifică și tehnologică (SBSTA) a fost mandatat să întreprindă un proiect de 5 ani pentru a aborda impactul, vulnerabilitatea și adaptarea în legătură cu schimbările climatice - Programul de Lucru Nairobi.

3. Cadrul de adaptare la Cancun (CAC) a fost creat la COP16. Activitățile din CAC se referă la următoarele cinci domenii: Implementarea, inclusiv un proces care să permită țărilor cel mai puțin dezvoltate să elaboreze și să pună în aplicare planuri naționale de adaptare (PNA), și un program de lucru care să ia în considerare abordările pentru aprecierea pierderilor și a daunelor; sprijin; inclusiv instituirea unui comitet de adaptare la nivel mondial, precum și aranjamente la nivel regional și național; principii; și implicarea părților interesate.

Politici de planificare a procesului de adaptare. Decizia de la Cancun a CONUSC (I).

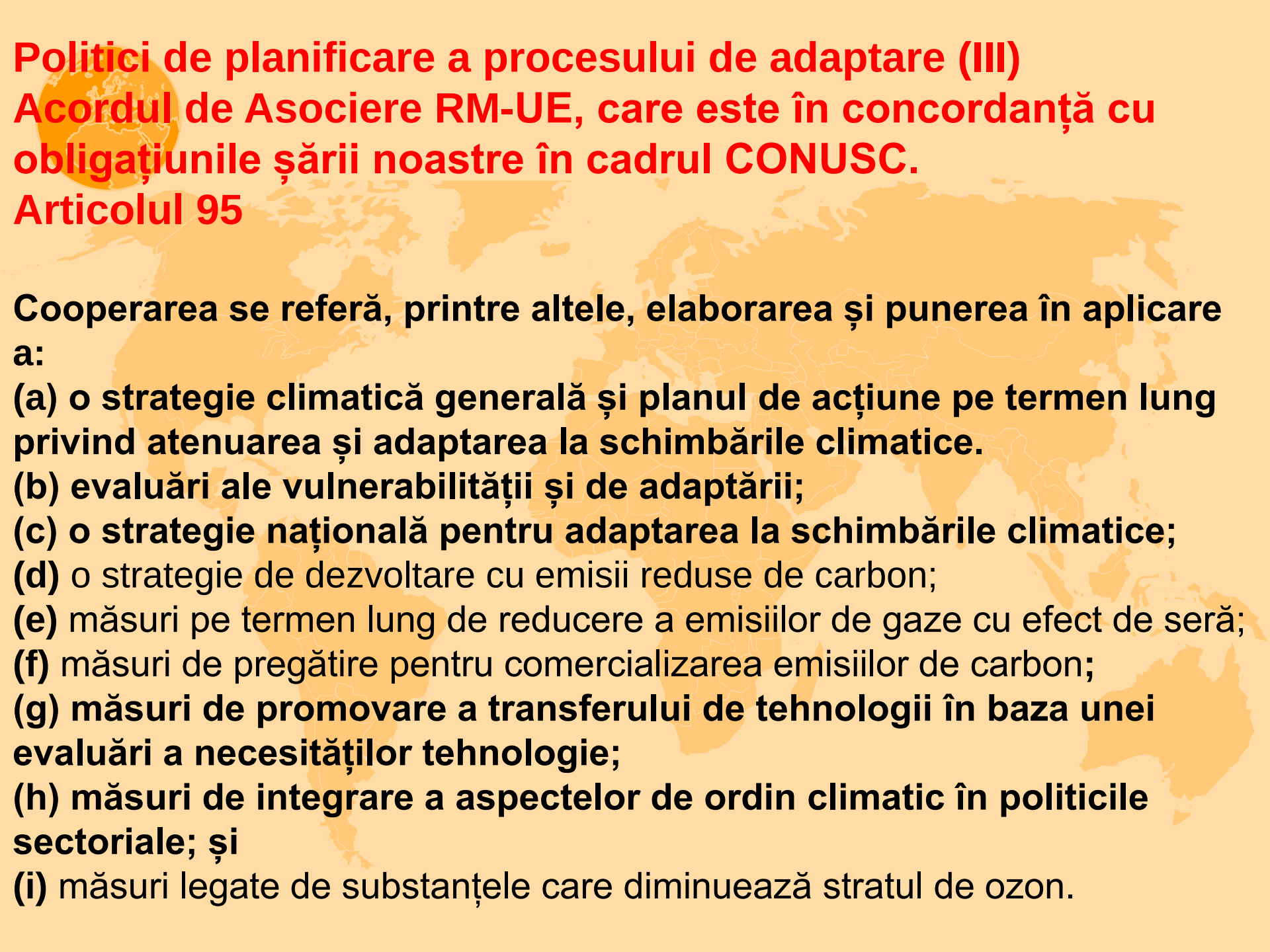
Procesul de planificare națională de adaptare (PNA) a fost instituit în temeiul Cadrului de Adaptare de la Cancun. Acesta permite țărilor membre la CONUSC să formuleze și să pună în aplicare planuri naționale de adaptare (PNA), ca un mijloc de identificare a nevoilor de adaptare pe termen mediu și lung și elaborarea și implementarea de strategii și programe pentru a aborda aceste nevoi. Acesta este un proces continuu, progresiv și iterativ care urmează un proces promovat de țară în mod participativ, transparent și actualizat pe dimensiune de gen.

Politici de planificare a procesului de adaptare la nivel național (II)

Strategia de Adaptare a RM aprobată prin HG nr. 1009 din 10.12.2014 are menirea de a servi drept strategie-cadru, care va crea un mediu de abilitare, pentru ca anumite sectoare și instituții să poată „integra” adaptarea la schimbarea climei și managementul riscurilor în strategiile sectoriale existente și viitoare, precum și în planurile de acțiuni în acest domeniu.

Strategia trasează o direcție generală de acțiune la nivel național și nu constituie un plan de acțiune propriu zis. Ea are rolul de a fundamenta principiile ce vor sta la baza elaborării planurilor și programelor de acțiune la nivel sectorial, de a stabili obiectivele generale și specifice ce vor trebui atinse prin măsuri și acțiuni viitoare stabilite în funcție de specificul concret al fiecărui sector în parte.

Politici de planificare a procesului de adaptare (III)

Acordul de Asociere RM-UE, care este în concordanță cu obligațiunile țării noastre în cadrul CONUSC.

Articolul 95

Cooperarea se referă, printre altele, elaborarea și punerea în aplicare a:

- (a) o strategie climatică generală și planul de acțiune pe termen lung privind atenuarea și adaptarea la schimbările climatice.**
- (b) evaluări ale vulnerabilității și de adaptării;**
- (c) o strategie națională pentru adaptarea la schimbările climatice;**
- (d) o strategie de dezvoltare cu emisii reduse de carbon;**
- (e) măsuri pe termen lung de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;**
- (f) măsuri de pregătire pentru comercializarea emisiilor de carbon;**
- (g) măsuri de promovare a transferului de tehnologii în baza unei evaluări a necesităților tehnologie;**
- (h) măsuri de integrare a aspectelor de ordin climatic în politicile sectoriale; și**
- (i) măsuri legate de substanțele care diminuează stratul de ozon.**

Conceptul cheie de integrare a măsurilor de adaptare la nivel sectorial și local.

Nu există o formulă generală pentru integrare, aceasta fiind diferită în funcție de țară și în dependență de riscurile climatice cu care se confruntă țara; de gradul, în care schimbarea climei este deja încorporată în politici și planuri; precum și de factorii instituționali, cum ar fi guvernarea și voința politică.

Pașii cheie pentru integrare:

- 1. Înțelegerea riscurilor climatice și a cunoștințelor existente privind adaptarea la schimbarea climei.**
- 2. Evaluarea implicației instituționale și politice asupra pericolelor cheie generate de schimbarea climei.**
- 3. Modificarea politicilor existente și elaborarea de strategii și planuri de acțiuni sectoriale noi, care ar fi reziliente din punct de vedere climatic.**

Mulțumesc pentru atenție

Pentru contact:

E-mail: clima@clima.md și/sau

v.scorpan@yahoo.com

tel/fax: 022 23 22 47

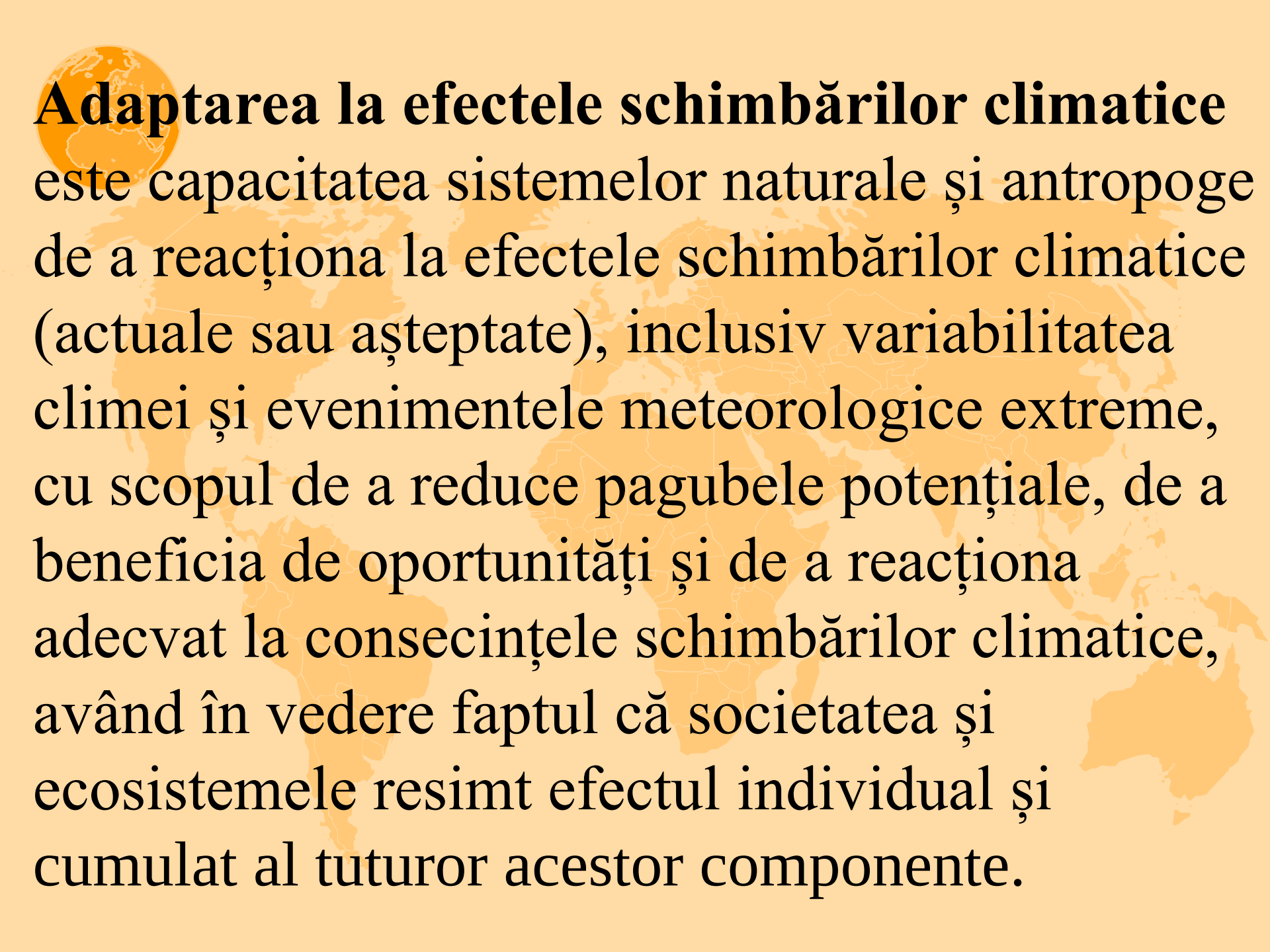
URMĂTORII PUTEM FI NOI !

Adaptarea la schimbările climatice.

Adaptarea reprezintă un proces complex care ține seama de variabilitatea efectelor de la o regiune la alta, depinde de expunere, vulnerabilitatea fizică, gradul de dezvoltare socio-economică, capacitatea de adaptare naturală și umană, serviciile de sănătate și mecanismele de supraveghere a dezastrelor.

Adaptarea la efectele schimbărilor climatice este capacitatea sistemelor naturale și antropoge de a reacționa la efectele schimbărilor climatice (actuale sau așteptate), inclusiv variabilitatea climei și evenimentele meteorologice extreme, cu scopul de a reduce pagubele potențiale, de a beneficia de oportunități și de a reacționa adecvat la consecințele schimbărilor climatice, având în vedere faptul că societatea și ecosistemele resimt efectul individual și cumulat al tuturor acestor componente.

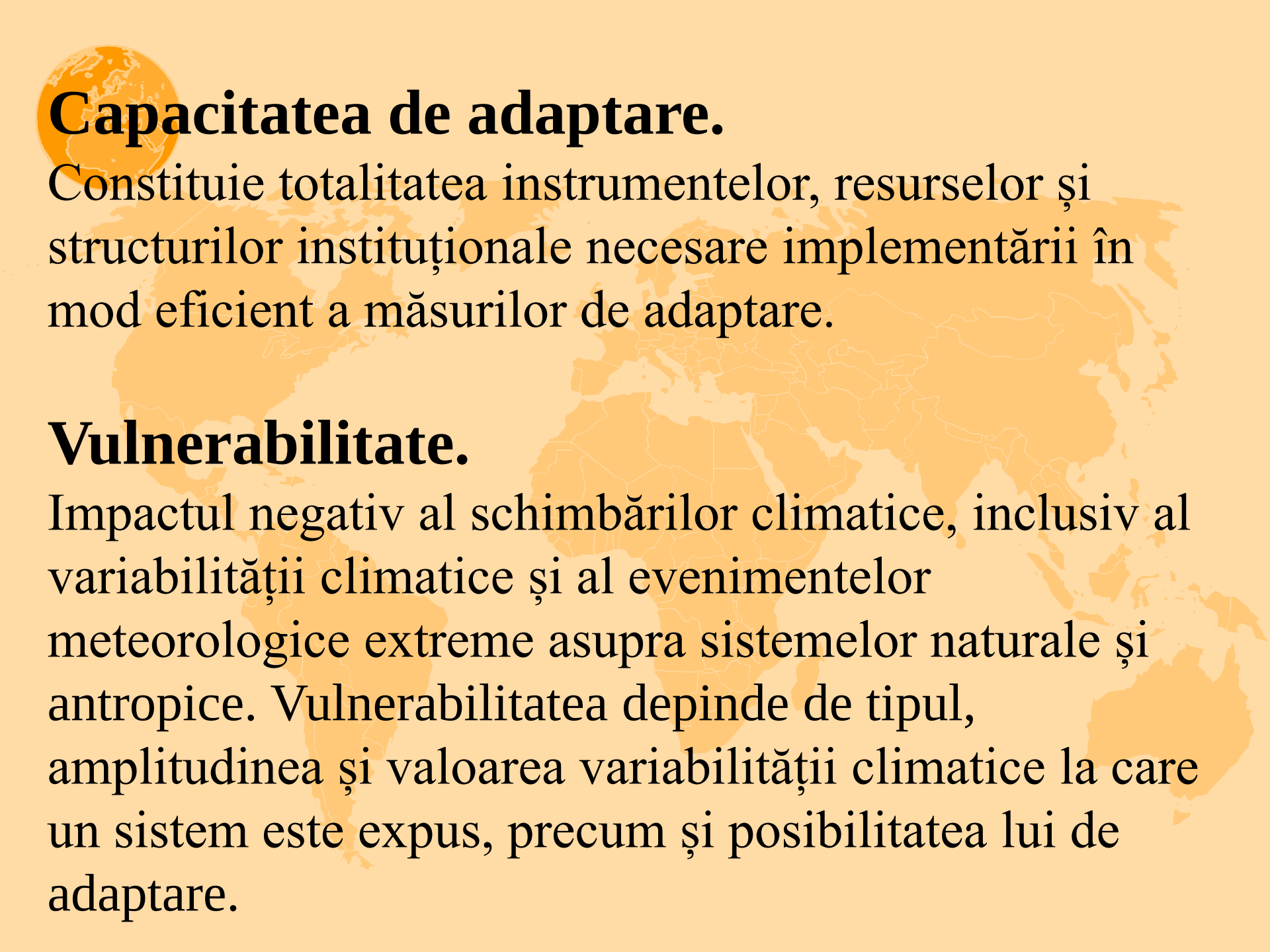

Impactul schimbărilor climatice.

Acesta este determinat de efectele schimbărilor climatice asupra sistemelor naturale și antropice. Se disting efectele **potențiale** și **reziduale**

Impact potențial - efectele care pot apărea în urma schimbărilor climatice în viitor, fără a se lua în considerare măsurile de adaptare (scenariul liniei de bază).

Impact rezidual - efectele schimbărilor climatice ce pot apărea după realizarea măsurilor de adaptare.

Capacitatea de adaptare.

Constituie totalitatea instrumentelor, resurselor și structurilor instituționale necesare implementării în mod eficient a măsurilor de adaptare.

Vulnerabilitate.

Impactul negativ al schimbărilor climatice, inclusiv al variabilității climatice și al evenimentelor meteorologice extreme asupra sistemelor naturale și antropice. Vulnerabilitatea depinde de tipul, amplitudinea și valoarea variabilității climatice la care un sistem este expus, precum și posibilitatea lui de adaptare.